

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 648

гр. Варна, 12.09.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Дарина Ст. Маркова
Даниела Д. Томова

като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20233001000416 по описа за 2023 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на „ПМ 96“ ООД със седалище гр.***** срещу решение № 21 от 28.04.2023г. по търг.дело № 41/23г. по описа на Окръжен съд – *****, с което са отменени решенията по т.т.2, 3, 4 и 5 от дневния ред на проведеното на 10.05.2022г. общо събрание на съдружниците на „ПМ 96“ ООД а именно: за изключване на В. К. Р. като съдружник в „ПМ 96“ ООД; изготвяне на баланс на основание чл.125 ал.3 от ТЗ, с който да бъдат уредени отношенията с изключения съдружник; освобождаване на В. К. Р. като управител на „ПМ 96“ ООД, но не и от отговорност за действията и като управител за периода от 01.01.2019г. до 10.05.2022г.; реорганизиране на дружеството в ЕООД и приемане учредителния му акт.

Въззивникът „ПМ 96“ ООД твърди че обжалваното от него решение е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила тъй като първоинстанционният съд не е отговорил на всички доводи на ответника и не е обсъдил всички събрани по делото доказателства и в нарушение на материалния закон, като оспорва извода на съда, че ответникът не е доказал, че ищцата не е оказвала съдействие за осъществяване на дейността на „ПМ 96“ ООД.

Оспорва извода на съда че посочените от дружеството нарушения –

отказ да се подписва с втори подпис на платежни нареждания за плащане на трудови възнаграждения в периода 2021г. – 2022г., ДДС, данък сгради, такса смет, данък МПС, не подписване на договори за МПС, не вземане участие в работния процес и не даване достъп до касата на дружеството“ са твърде общи и не дават възможност на съдружника да организира защитата по време на общото събрание, на което ще се обсъжда неговото изключване. Твърди че дружеството е доказало при условията на главно и пълно доказване, че съдружникът Р. не е оказвала съдействие за осъществяване на дружествените работи, предвидено в дружествения договор като основание за изключване. Сочи че става въпрос за отрицателен факт, който може да бъде доказван чрез положителни факти. Пзовава се на събраните по делото гласни доказателства – показанията на св.М. Р., че не е било необходимо съдружникът Р. да идва, защото дъщеря и е изпълнявала нейните задължения. Твърди че не може служител по трудов договор да изпълнява задълженията на съдружник в дружеството. Твърди че не може да се приеме за пълно изпълнение на задълженията на съдружника, единствено да разписва финансови документи за банката. Пзовава се на отговорите на ищцата на въпроси по реда на чл.176 от ГПК че съдружничката е изпълнявала дейността си от жилището/дома си в продължение на повече от 3 години, когато дружеството има собствена производствена база и офис помещение в същата база. Твърди че само това е достатъчно да се приеме, че съдружникът Р. не изпълнява задължението си да съдейства за дейността на дружеството. Излага също така че е оборено твърдението на ищцата, че е подписвала всички документи. Твърди че напускането на работници е в резултат на отказ от страна на Р. за подписване за теглене на суми от банковата сметка на дружеството за плащане на заплати. Пзовава се и на гласните доказателства на свидетеля Ганев, установяващи забавяне на заплатите, както и на показанията на свидетеля Симеонов, че поради неплащане към застрахователите са прекратени застраховките на МПС, собственост на дружеството, както и че съдружникът Въчев е търсил ищцата по телефона за решаване на неотложни производствени и финансови въпроси, но тя е отказвала. Излага че е налице и признание на ищцата, изложено в исковата молба, че е отказвала да подписва документи, с което твърди че е осуетявала дейността на дружеството. Оспорва приетото от съда, че не е доказано наличието на проблеми в дейността на ответното дружество, като твърди че е

доказано преустановяване на дейността на предприятието на ответното дружество. Твърди че неявяването на оперативки, непосещаване на територията на предприятието, отказите да подписва плащания, са действия на съдружника Р., които е длъжна на основание чл.124 от ТЗ да участва в управлението на дружеството и да оказва съдействие за осъществяване на неговата дейност. Сочи че единственото задължение, което е изпълнява за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2021г. е да подписва документи, занесени и в дома и. През периода 01.05.2021г. до 10.05.2022г. не е изпълнявала нито едно от свите задължения като съдружник.

Оспорва приетото от първоинстанционния съд, че страните не са постигнали изрично изразено съгласие, че неизпълнението от съдружника на задълженията му по договор за управление ще се счита за грубо нарушение на дружествения договор, поради което и всяко неизпълнение или неточно изпълнение на задълженията по договора за възлагане на управлението не е грубо нарушение на дружествения договор и не е основание за изключване. Твърди че санкцията по чл.126 от ТЗ е приложима и спрямо съдружник, който в качеството си на управител е извършвал действия, покриващи фактическия състав на нарушенията, изброени в чл.126 ал.3, т. – т.3 от ТЗ. Сочи че управителят Р., притежаваща и качеството съдружник, е носител на две групи задължения – първите, произтичащи от членственото правоотношение, а вторите от органното и мандатното правоотношение с дружеството. При неизпълнение на задълженията, както управителят, така и съдружникът отговарят имуществено за нанесените вреди – първият по чл.143 и чл.145 от ТЗ, а вторият съгласно общите правила на ЗЗД, но съдружникът може да бъде санкциониран и с прекратяване на членственото му правоотношение по решение на общото събрание при условията на чл.126 от ТЗ. Позовава се на разрешението, дадено в т.3 на тълкувателно решение № 1/20 от 31.05.2023г. като твърди че изводът на съда е в противоречие с дадените от касационната инстанция разрешение. Твърди че съдружникът може да бъде изключен и за действия, извършени от него в качеството му на управител, когато същите могат да бъдат квалифицирани като нарушения по чл.126 ал.3 т.1 – т.3 от ТЗ.

Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което предявеният срещу дружеството иск за отмяна на взетите решения от общо събрание на съдружниците от 10.05.2022г. да бъде отхвърлен.

Въззиваемата В. К. Р. от гр.*****, в депозирал в срока по чл.263 от ГПК отговор изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Независимо от становище за неоснователност на въззивната жалба оспорва приетия от съда извод за редовно връчване на показана за общото събрание на 18.04.2022г. чрез уведомяване по телефона, като поддържа твърденията в исковата молба срещу уведомяването и за общото събрание. Моли съда да потвърди обжалваното решение.

Няма оплаквания във въззивната жалба за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, които да бъдат отстранени от въззивния съд.

Няма искания по доказателствата.

Въззивната жалба е депозирана в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА съдебно заседание на 14.11.2023г. от 14 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____